Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ni exterius seruias. quatenus pelationem te immundis
spiritib̄ non coniungas. ne indiuini uerbi ministerio ho
stes tuos adte participes amittas. A quas ergo a impla
teis diuidimus. a tamen soli possidemus. quando exteris
late p̄dicatione fundimus. a tam̄ peam humanas laudes
assequi minime ambimus. ·xxvi·

Aliter ammonendi sunt qui cum p̄dicare digne uale
ant. p̄ nimia humilitate formidant. atq; aliter ad
monendi sunt quos ap̄dicatione inpfectio uel a'as pro
hibet. a tam̄ precipitatio impellit. A mmonendi naq;
sunt qui cum p̄dicare utiliter possunt. in moderata
tam̄ humilitate refugium. ut ex minori consideratio
ne colligant. quantum in maioribus rebus delinquant.
Si enim indigentib̄ primis ipsi quas haberent peccunias
absconderent. ad iutores procul dubio calamitatis erri
tissent. Quo igitur reatu constringant aspiciant. qui dum
peccantib̄ fratrib̄ uerbū p̄dicationis subtrahunt.
morientib̄ mentib̄ uite remedia abscondunt. Vnde
a bene quidā sapiens dicit. Sapientia abscondita a in sil. mone.
thesaurus inuisus. que utilitas in utrisque. Si populos
famis adtereret. a occulta ipsi frumenta seruarent.
auctores procul dubio mortis existerent. Quanaq;
plectendi sunt pena considerent. qui cum
fame uerbi anime pe reant. ipsi panem pcepte